

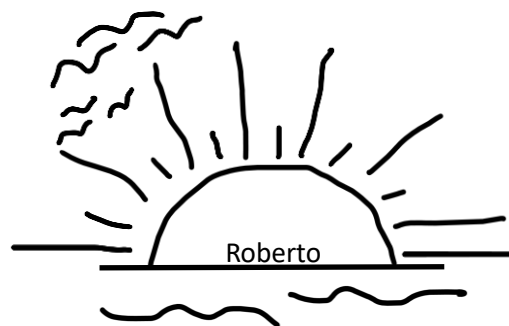
Roberto

* RODE OORTJES *

10 vreemde verhalen

3^e druk

*Ik dank een ieder,
die - vaak zonder het zelf te weten -
mij
heeft gevoed met woorden en ideeën.*

Disclaimer

Alle personages zijn fictief. Gelijkenis met situaties, gebeurtenissen, karakters en het uiterlijk van personen berust op toeval.

ISBN 9789403745657

NUR-305

Uitgever: Bookmundo

Bronnen: Google / Google Earth

©2024 Rob de Looze

Reacties: robdelooze53@gmail.com

Boeken van Roberto

HILTON GIRLS

Literaire killer

JONG

Literaire thriller

Amy

Roman

JEUGDOPLEIDING VOETBAL

Visie over wijze van opleiden

* RODE OORTJES *

1.	LE PLACE D'ARMES	7
2.	DE ZOMER VAN 1981	17
3.	HET KANTOOR	31
4.	HET DINER	41
5.	DE VIEZERIK	51
6.	KERST IN LIVERPOOL en *haar gedachte*	57
7.	BEL ME EVEN	109
8.	HET GEHEIM	143
9.	ZEG ME DAT HET NIET WAAR IS ...	151
10.	VERDRIET	165

1

LE PLACE D'ARMES

2015

Rodney reed drie keer

per jaar naar de Banque de Luxembourg. Zijn dochter Joanna was al van school af, maar uit gewoonte hield hij – voor zijn tochten naar de bank in het hertogdom Luxemburg – nog steeds de schoolvakanties aan. Daar kwam bij dat het minder zou opvallen, als hij zou blijven doen wat hij al jaren deed. Het waren zakelijke trips, maar voor Rodney was het meer. Ruim van te voren belde hij de assistente van de Vlaamse Lieke van Staal en werd er een afspraak gemaakt. Tevens boekte hij voor twee dagen kamer 48 in hotel Le Place d'Armes. Le Place d'Armes was gelegen in een gezellige winkelstraat nabij het centrum van de hoofdstad Luxemburg. Door de locatie en de statige uitstraling trok het hotel veel zakenlui, politici en aristocraten uit binnen en buitenland. In 2010 had het hotel een aanzienlijke renovatie ondergaan en de kamers waren gemoderniseerd en voorzien van luxe. Gelukkig bleef de ambiance van weleer behouden.

De band tussen Rodney en Lieke van Staal was zakelijk, maar ook warm. De kwaliteiten die Lieke had, waren ook haar superieuren niet ontgaan en na een paar jaar werd zij bevorderd en één van de drie bankdirecteuren van de Banque de Luxembourg. Haar kantoor was nu op de eerste etage met Victoriaans meubels en Chesterfield stoelen om haar bureau. Rodney werd al jaren door Lieke ontvangen. Als bankdirecteur deed zij haar voormalige werkzaamheden niet meer, maar voor Rodney maakte ze een uitzondering. De administratieve werkzaamheden die verbonden waren aan de

afpraak tussen Lieke en Rodney werden, sinds haar benoeming als directeur, uitbesteed aan haar secretaresse. De eerste afspraak met Lieke was in 1980. In dat jaar had Rodney in een week vijftig banken – in Nederland, België en Duitsland – aangeschreven en aan iedere bank verzocht om een lening, gelijkwaardig aan 50.000 gulden. Nadat hij bij iedere bank een gesprek had gehad en zijn salarisgegevens had verstrekt, kreeg hij van negentien banken – bijna gelijktijdig – een lening. Het verschaftte hem een miljoen gulden waarmee hij kon investeren. De wensen die Rodney had, waren simpel en altijd hetzelfde. Voor een miljoen gulden (later 450.000 euro), verzocht hij de Banque de Luxembourg om goud aan te schaffen. Na een koersstijging – soms groot, vaak klein – verkocht hij het goud in België en aan de Nederlandse Belastingdienst vroeg hij de omzetbelasting terug. Rodney ontving van de Nederlandse Belastingdienst ten onrechte de omzetbelasting, die bij een goudtransactie in Luxemburg niet was verschuldigd en dus daar ook niet was betaald. Het was een lucratieve carrouselfraude die drie keer per jaar in een schoolvakantie begon. Voor de bank was het een dienst, waar uiteraard een standaardtarief voor werd berekend. Voor Rodney was iedere schoolvakantie de start van een winstgevendende transactie. In 1990, tien jaar na de start, konden alle bankleningen door de koerswinst en de btw-fraude worden afgelost. Vandaag de dag zou alles digitaal kunnen plaatsvinden, maar Rodney had een simpel uitgangspunt en hield zich daaraan. Hoe minder mensen op de hoogte en erbij betrokken waren, hoe kleiner de kans dat het mis zou kunnen gaan. Bovendien heeft een digitale afhandeling een nadeel. Computers en servers slaan alle handelingen en informatie op. Dat blijft toegankelijk en kan overal terecht komen. Maar niet alleen de kans op ontdekking zorgde ervoor dat hij het proces ongewijzigd liet. Ook Lieke was een factor. Zij was voor hem een belangrijke speler in het spel geworden. Drie tot vier keer per jaar had Rodney een afspraak met Lieke. Zij ontving hem op haar kantoor en binnen een

kwartier was de bespreking en administratieve transactie afgerond. Na afhandeling van de formaliteiten dronken ze een cappuccino en babbelden over het leven en de actualiteiten in de wereld. Het was gezellig en door de jaren heen werden de gesprekken opener.

Lieke was een vrouw met een onbereikbare grandeur die als twee druppels water leek op de jonge Liz Taylor. Door de jaren heen had hij haar beter leren kennen en mooie Liz bleek ook een gevoelig mens te zijn. Vanuit het niets had Lieke zich ooit met een simpele bijzin blootgegeven. Het was waarschijnlijk niet eens haar bedoeling geweest. Ze verklapte dat ze hun zakelijke afspraakjes leuk vond en dat ze er zelfs naar uitkeek. Ze zei het tussen neus en lippen door, maar door de wijze waarop ze haar woorden sprak, vroeg Rodney zich af of er amoureuze gevoelens waren ontstaan. Mooie Liz bleef echter op afstand. Wat er ook in haar hart speelde, in haar geest regeerde de ratio.

Op woensdag 5 augustus, nadat Rodney bij Lieke op kantoor was geweest, meldde hij zich aan de receptie van Le Place d'Armes. Dit keer had hij zijn favoriete kamer voor drie nachten geboekt en nadat hij zijn trolley had uitgeladen, ging hij zitten op het zonnige terras van het hotel dat aan de overkant van de weg lag. Hij zette zijn Ray-Ban op en bestelde een Cuba Libre bij een jonge kelner. In de zomervakantie liep er altijd een student op het terras die wat bijverdiende. Deze had een babyface vol met jeugdpuistjes en als hij liep ging het wild krullende blonde haar als een zwabber heen en weer. Ze lijken steeds jonger te worden, dacht Rodney terwijl hij ontspannen ging zitten en om zich heen keek. Voor hem lag een langwerpige plein dat was begrensd door een Romeinse fontein. Hij genoot van de rust en hoorde achter hem wat geschuifel. Het was babyface die sneller dan verwacht, en zonder wat te zeggen, de cocktail op de gietijzeren tafel zette. 'Thank you,' zei Rodney en liet zijn kamerpas met nummer zien. Hij moest lachen toen hij het

zwabberende haar zag weglopen, pakte het glas, nam een slok en keek naar de bomen die in een rechthoek op het plein waren geplaatst. Daar trapten twee jongens van een jaar of tien tegen een bal. De knullen waren geen toppers, maar hij genoot van het duo en het bracht hem bij zijn jeugd en sportieve jaren.

Plotseling werden de herinneringen verstoord. Achter hem hoorde hij een damesstem. Hij kon de stem niet plaatsen en was verbaasd toen hij zich omdraaide. Het was Lieke. Rodney stond op en hield het formeel.

‘Mevrouw Van Staal, wat leuk. Wilt u misschien een drankje?’ Terwijl hij de woorden sprak, nam hij Lieke op. Vanmiddag had hij haar nog bij de bank gezien en het viel hem op dat zij zich had omgekleed. Ze droeg nu een zwarte rok en een loshangend glimmend bruin topje. Mooie Liz was de veertig gepasseerd, maar zag er nog altijd adembenemend uit.

‘Een drankje? Ach, waarom niet,’ zei Lieke terwijl ze elegant ging zitten en haar Cluny BB van Louis Vuitton op tafel zette. Rodney zette zijn zonnebril af en zei: ‘Het tasje van Vuitton past perfect bij je outfit.’

Ze keek hem aan, en met een glimlach zei ze: ‘Dank je, Rod. Complimenteer je altijd een dame met een tasje van Louis?’ Het Vlaamse accent gaven haar woorden een zwoel randje.

‘Nee, niet iedereen met een tasje van Louis krijgt een compliment. Ten eerste moet het een mooi tasje zijn. Ten tweede moet er sprake zijn van een mooie dame. Of misschien is het wel andersom. Hoe dan ook, aan alle voorwaarden is voldaan.’ Ze keek hem aan en zei: ‘Wat zeg je dat lief.’

Hij wist dat zijn compliment doel zou treffen. De vraag was alleen hoe groot de impact zou zijn. De keuze van haar woorden, gaf hem hoop. En het Vlaamse accent gaf de woorden een diepere betekenis, of was het zijn geest die met hem aan de haal ging?

‘Wat wil je drinken, schat?’ Het laatste woord floepte eruit, maar kennelijk schrok Lieke er niet van. Ze dacht even na en zei nonchalant: ‘Doe maar een rode Vermouth met tonic.’

Rodney wuifde naar babyface en bestelde een rode Vermouth met tonic en nog een Cuba libre. Babyface herhaalde de bestelling, draaide zich om en liep het hotel in. Lieke scande de omgeving. ‘Je kijkt alsof het hier nieuw voor je is?’

‘Nee, ik ken het uiteraard. Af en toe loop ik van de bank naar het centrum en passeer dit terras en het plein. Maar ik heb nog nooit op het terras gezeten en merk nu pas de schoonheid van de omgeving.’

‘Dat heb ik ook regelmatig. Dan ben ik in mijn hoofd met allerlei zaken bezig en heb geen oog voor de dingen om mij heen. Ach, de mens kijkt, maar ziet niet alles,’ zei Lieke met een knipoog.

Babyface kwam met twee glazen en twee flesjes het terras op en slalomde met zwabberhaar langs de tafels. Hij schonk de tonic in het met rode Vermouth gevulde glas en plaatste het, net als de Cuba Libre, op de gietijzeren tafel. Rodney pakte zijn glas en zei: ‘Ik proost op alle verrassingen.’

‘Santé,’ zei Lieke en nipte aan haar glas.

‘Wat bedoel je met: ik proost op alle verrassingen?’

‘Ach, het was een verrassing toen jij mij aansprak op het terras. De verrassing werd mooier toen je ook nog iets wilde drinken. En ik ben enorm benieuwd naar de verrassingen die nog komen.’ Zijn woorden kwamen vanzelf, maar waren doordacht. Het waren woorden waarmee iedere weg kon worden ingeslagen. Maar voor Rodney was er maar één weg. Hij wist wat een vrouw wilde horen, maar de vraag was of Lieke open stond voor zijn avances. Hoe dan ook, mooie Liz, waar hij vanaf dag één al een zwak voor had, zat nu tegenover hem op een zonnig terras.

‘Ik ben verrast, en enorm blij,’ zei hij om het gesprek verder op gang te krijgen en nam een slok van zijn cocktail.

‘Hoe bedoel je: verrast en enorm blij?’ zei Lieke nog steeds gereserveerd en op afstand.

‘Kijk, ik zal eerlijk zijn,’ zei hij in een poging haar te ontgooien. ‘Ik kijk er elke keer naar uit om je te zien. Nooit had ik verwacht dat we samen ergens iets zouden drinken, maar jarenlang was het wel mijn droom. En nu het gebeurt, kan ik het bijna niet te geloven.’

Lieke zei niets, lachte licht blozend en nipte aan haar glas. Rodney ging verder. ‘Eigenlijk weet ik helemaal niks van je. Althans, ik weet dat je gister je verjaardag hebt gevierd, dat je in het mooie België geboren bent en dat je directeur bij de bank bent geworden.’ Hij stopte met zijn betoog en liet een stilte vallen. Ze keek hem stoïcijns aan en plaagde: ‘Wat zou meneer dan willen weten?’

‘Ik zou alles willen weten. Vanaf de dag van je geboorte tot vandaag. En als het even kan, ook nog je toekomst.’

‘Als ik dat zou doen, zitten we hier over een maand nog. Daar heb ik helaas geen gelegenheid voor. Morgen moet ik weer naar de bank.’

Rodney begreep het, maar hield zich vast aan het woordje: helaas. ‘Je hebt gelijk, maar misschien kan je toch iets over jezelf vertellen. Ben je getrouwd, zijn er kinderen, ben je gelukkig?’

‘Toe maar. Meneer wil nogal wat weten...’

Lieke zette haar zonnebril af, pakte haar glas, nipte aan het rode vocht en keek hem in de ogen. Ze had even tijd nodig om te bepalen wat ze zou prijsgeven. Rodney zat ontspannen in de zon en wachtte geduldig.

‘Ik ben getrouwd, zonder kinderen en ben gelukkig.’ Ze viel even stil en zei toen: ‘Nu weet je eigenlijk alles over mij.’ Rodney lachte voluit en speelde het spel mee. ‘Je hebt gelijk, ik weet nu nagenoeg alles van je. Maar ik weet nog niet wat je leuk vindt, waar je van houdt en wat je zoal bezighoudt. Bovendien vraag ik me af wat Lieke als mens allemaal te bieden heeft.’

‘Nee, Rod, ik vind dat jij nu maar eerst iets over jezelf moet vertellen, voordat ik volledig uit de biecht klap.’

Ze kwam wat los en Rodney moest lachen omdat ze probeerde alles onder controle te houden. Hij pakte zijn glas en nam een paar slokken.

‘Goed dan,’ zei hij en zette zijn glas op tafel. ‘Ik ben een eenvoudige jongen, getrouwd en heb een dochter. Van beroep ben ik ambtenaar bij de Gemeente Amsterdam en heb daarnaast een goudhandeltje, maar dat weet je al. Ik geniet van het leven en van wat er voorbij komt. En vandaag kwam er iets moois op mijn pad.’

Lieke trok haar wenkbrauwen op toen hij de laatste zin sprak. Het was zijn bedoeling. Hij wilde haar prikkelen.

‘Dus vandaag kwam er iets moois op je pad...’ herhaalde ze met een toon alsof ze het niet begreep en hield haar hoofd schuin. Ze wist wat hij bedoelde, maar speelde een spel waarvan alleen zij wist waar het toe zou leiden. Rodney ging een stapje verder en liet zijn hart spreken.

‘Dat jij hier op mijn pad komt, is meer dan een aangename verrassing. De afspraakjes op de bank zijn niet alleen zakelijk, maar voor mij ook heerlijke ontmoetingen met een intelligente en zeer aantrekkelijke dame.’

Lieke kreeg het warm, wilde weg uit de situatie en zei: ‘Ik ga even naar het toilet.’ Ze stond op, pakte haar Cluny BB en liep weg. Rodney draaide zich om en keek haar na. Hij kon nog steeds niet geloven dat Lieke bij hem was. Ze was een vrouw van de buitencategorie en hij voelde een enorme aantrekkingskracht. Lieke zou – net als Liz Taylor – kunnen floreren op het witte doek en mannen zouden haar aanbidden, hij wist het zeker. Hij voelde spanning in het lichaam en nam nog een slok van het vocht dat zijn libido deed prikkelen. Voor hem schitterde het plein in de felle zon. Hij zocht de voetballende jongens, maar ze waren verdwenen. Met zijn gezicht naar de zon en gesloten ogen genoot hij van de serene rust en de zonnestralen. Af en toe was er een verkoelend windje. Het leven was prachtig.

Na een minuut of tien draaide hij zijn hoofd, zocht de ingang van het hotel en zag Lieke naar buiten komen. Met een glimlach volgde hij haar stappen. Lieke ging niet zitten op de stoel waar ze had gezeten, maar op de stoel naast Rodney.

‘Heb je mij ook nagekeken toen ik van je wegliep?’

‘Jeetje, wat ben je toch heerlijk direct. Ik houd ervan.’

‘Ach, ik kan, net als jij op mijn doel afgaan.’

Hij vroeg zich af wat haar doel was en zag haar lege glas.

‘Wil je nog wat drinken?’ vroeg hij.

‘Nee, ik wil liever wat anders,’ reageerde ze droog.

‘Dat kan, wat zou je willen?’

‘Ik ga liever met je mee naar je kamer.’

Hij schrok. Had hij het goed gehoord? In de vertraging zei hij: ‘Een prima idee, zullen we gaan?’

Toen ze opstonden legde Lieke haar vingers elegant in zijn hand en Rodney leidde haar naar de liften van het hotel. De liftdeur schoof open en galant liet hij Lieke voorgaan. Speels legde hij zijn hand op haar bil.

‘Ik heb een kamer op de vierde etage, kamer 48.’

‘Leuk. Inspirerend kamernummer...,’ zei Lieke.

‘Hoe bedoel je?’ vroeg Rodney.

‘Het kamernummer is mijn geboortedag en maand.’

‘Inderdaad,’ zei hij, terwijl hij de knop indrukte die ze zou brengen naar de gewenste etage. Elke overnachting boekte hij deze kamer. Het kamernummer bracht hem dichterbij Lieke.

De kamerdeur ging, sinds de renovatie van het hotel, open met een digitale sleutelkaart. Lieke stapte de kamer in en keek rond. Ze zette haar Cluny BB op het dressoir, keek even in de badkamer en stapte vervolgens naar het raam. De kamer had een mooi uitzicht op het plein en de Romeinse fontein.

‘Een mooie kamer Rod, zijn alle kamers zo?’

Hij gaf niet direct antwoord maar stapte naar Lieke en legde zijn handen op haar schouders. In haar oor fluisterde hij: ‘Ik weet het niet, schat. Ik boek altijd deze kamer, de

geboortedag van een mooie dame.’ Zachtjes kneedde hij haar schouders en zei: ‘Het is alsof ik droom. Vanuit het niets, staat een begeerlijke vrouw in mijn hotelkamer...’

Hij herkende de sensuele odeur van haar eau de toilette: het was Jill Sanders. Eau de toilette of parfum is het lokmiddel van de vrouw, zoals nectar dat is bij bloemen, dacht Rodney en het bracht hem een glimlach. De zwoele odeur deed ook dit keer zijn werk. Zijn gezwollen lid raakte haar strakke billen en het wond hem op. Hij boog zijn hoofd en kuste Lieke in haar nek. Lieke bracht haar hand op zijn achterhoofd en streelde zijn haar. Ze sloot haar ogen, kwam in een andere wereld, en zuchtte.

Als mensen op het plein naar boven zouden kijken, zouden ze de liefkozingen kunnen zien. Maar het deed Rodney niet, hij zat op een andere planeet en alles om hem heen viel weg. De zomerse avond was in aantocht en hij dreef op de golven van een erotische zee. Hij keek omhoog en zag dat de hemel langzaam zijn sterren prijs gaf. Zachtjes drukte hij zijn genotsorgaan tussen haar billen. Lieke besepte opeens waar ze stonden. Iedereen zou haar voor het raam kunnen zien en dat zou tot desastreuze gevolgen kunnen leiden. Ze draaide zich om en liep naar de spiegeldeur van de kledingkast die naast het bed stond en zei: ‘Kom, lieverd...’

Rodney ging achter haar staan, keek in de spiegel en zei:

‘Wat ben je mooi. En die geur in je nek, ik raak er opgewonden van.’

‘Mijn billen voelen het, schat,’ kreunde Lieke.

Met twee handen begon hij haar schouderbladen te masseren, kuste haar nek en liet een hand glijden naar haar volumineuze borst die gevangen zat in een strapless bh. Langzaam ontknoopte hij haar satijnen blouse en de dunne stof viel van haar schouders. Met zijn handen drukte hij de borsten uit de bh en draaide aan de vrijgekomen tepels. Van genot draaide Lieke haar hoofd in de rondte.

‘Schat, ik heb zo’n goesting...,’ zuchtte ze.

Rodney draaide haar om en drukte zijn lippen op haar mond. De smaak van haar lipstick deed zijn lid verharden. Haar trillende tong bracht hem in extase en zijn handen gleden naar haar billen. Hij voelde het zaad te keer gaan, maar wilde de ontlading uitstellen. Zijn tong ging naar haar borsten en likte haar harde tepels. Lieke kreunde.

‘Je bent zo lekker...,’ fluisterde hij in haar oor. Haar handen gleden naar beneden. Langzaam opende Lieke zijn rits en trok de spijkerbroek omlaag. Haar warme hand gleed in zijn slip en pakte gretig wat ze zocht. Rodney drukte Lieke van zich af en stapte uit zijn spijkerbroek en slip. Hij trok zijn shirt uit, liet zich vallen op bed en zei dominant: ‘Kleed je uit schat, maar houd je string aan.’

Hij ging op de rand van het bed zitten en Lieke voldeed aan het sensuele verzoek. Ze stapte uit haar rok en in haar witte string van bloemenkant draaide ze om haar as. Uitdagend wiegde ze haar heupen en daalde met haar kont tot net boven de grond. Ze voelde haar string schuren tegen haar vulva. Het was daar nat. Ze kwam omhoog en deed een stap naar Rodney. Hij legde zijn handen op haar billen en trok haar string omlaag. Met twee vingers bespeelde hij haar vette lippen. Toen stond hij op en ging achter haar staan. Lieke boog voorover en zette haar handen op het bed. Gewillig bood ze haar billen aan en Rodney schoof in haar natte vulva.

‘Ja, Rod. Harder, harder...,’ hijgde Lieke.

Hij sloeg een paar keer op haar billen, stootte hard en Lieke kreeg hijgend een orgasme. Bruut trok Rodney haar armen op haar rug en stootte nog harder. Hij slaakte een oerkreet en spoot zijn zaad diep in haar schede. Uitgeput liet hij zich vallen op bed en Lieke gleed in zijn armen.

Ze liet hem zweven in een erotische kosmos en Rodney dacht aan de woorden die Lieke zich ooit had laten ontvallen.

‘Seks gaat vanzelf. Zeggen wat je fijn vindt, is niet nodig.’

Het bleek zo te zijn.

2

DE ZOMER VAN 1981

Het was een kwakkelende zomer, maar die derde augustus van 1981 was bijzonder warm. Nadat Lieke van Staal van de Banque de Luxembourg de afspraak heb afgezegd had Rodney een dagje slenteren gepland die startte op de Haagse markt aan de Herman Costerstraat. Al vanaf zijn vroege jeugd liep hij regelmatig op zaterdag op de Haagse markt en zo langzamerhand kende of herkende hij alle kooplui die achter hun kraam stonden. Struinen op de markt bracht rust in zijn geest.

Rond een uur of vijf in de ochtend werden de marktkramen door een bedrijf opgebouwd en zes uur in de avond weer afgebroken. Een marktkraam bestond uit twee ijzeren geraamtes waarop dikke planken van drie meter werden gelegd. Hierop konden de kooplui hun waren uitstallen. De ijzeren geraamtes hadden de vorm van een huisje met een puntdak. Een hierover gespannen linnen tentdoek vormde de enige bescherming tegen de zon of regen. Jaren later werd de Haagse markt gerenoveerd en vaste en afsluitbare kramen neergezet.

De Haagse markt was de grootste van Nederland en er was naast groente, fruit, vis en kleding van alles te koop. Rodney kocht altijd bij dezelfde kraam wat fruit en vond het leuk om met koopman Nico een praatje te maken.

‘Zijn de sinaasappels deze keer zoet Nico?’ vroeg ik.

‘Meneer, ze zijn zo zoet vandaag ..., je hoort ze bijna niet!’

De Magt, zoals het in plat-Haags klinkt, kent drie looppaden met aan iedere kant opgebouwde marktkramen. De goederen